

РЕШЕНИЕ

№ 7739

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 30.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **2564** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалби на Л. Д. Т., Д. С. С., Р. Д. С. и Н. Д. С. против решение на комисия по чл.210, ал.1 ЗУТ при район „Искър“ на Столична община, взето по т.2 от дневния ред по протокол № 6/29.10.2020г., в частта му по т.137 и т.138, с която е определен размерът на обезщетението за право на прокарване и сервитут за засегнати имоти от изграждането на обект „Нова ВЛ 110 кV от подстанция „К.“ до подстанция „Металургична“, за поземлени имоти (ПИ) с идентификатори съответно 11884.5606.168 и 11884.5606.169. Страните по делото са конституирани съобразно чл.215, ал.2 ЗУТ в настоящата й редакция. Ответникът Столична община (СО) в писмени становища излага доводи за неоснователност на жалбите. Заинтересованата страна (ЗС) [фирма] чрез процесуалния си представител оспорва жалбите като неоснователни.

След като обсъди доводите, изложени в последните, и приетите по делото писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбите са допустими, като подадени в законоустановения за това срок от лица, които имат правен интерес от оспорването. Разгледани по същество, те са неоснователни.

Видно от удостоверение за наследници (УН) от 06.11.2020г., приложено в преписката, жалбоподателите са наследници на Д. Т. Б.. Съгласно УН изх. № 605/09.03.2021г. на

район „С.“, четиримата са и измежду наследниците на Т. Б. В.. Видно от представените копия от кадастрална карта с данни от КРНИ, двамата наследодатели са записани в регистъра като собственици съответно на ПИ с идентификатори 11884.5606.168 и 11884.5606.169. С оспореното решение комисията по чл.210 ЗУТ е приела, че се дължи обезщетение в размер съответно 10347 лв. и 3447 лв. за всеки от имотите, за горепосочените право на прокарване и сервитут. Производството пред комисията е било образувано по искане на ЗС и в изпълнение на подробен устройствен план, одобрен с влязло в сила решение № 35/19.12.2019г. на Столичния общински съвет.

По делото е прието заключение на съдебно-оценителна експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото. Вещото лице възприема становище, че пазарната стойност на учредените сервитути върху двата имота е в размерите, посочени в процесната заповед. При изслушването си в открито съдебно заседание на 30.06.2021г. вещото лице пояснява, че одобреният проект е изработен върху кадастралната карта. По него изчисленията са с шест знака след нулата. На проекта е отразен електропровод с необходимите разстояния от двете страни и правото на ползване. Цената е различна за двата имота, тъй като в единия има право на строеж, а в имот 168 има стълб. В цифровия модел са ясни площите. Това е програмен продукт. От извършената от вещото лице проверка в Статистическия институт и в Министерството на земеделието, храните и горите, се установило пълно съвпадение.

При така събраните в производството пред съда доказателства не се установяват обстоятелства, годни да обосноват извод, различен от направения от административния орган. Във връзка с доводите на жалбоподателите е необходимо да се отбележи, че в случая намират приложение специалните норми на чл.182, ал.2 ЗУТ във вр. с чл.64 от Закона за енергетиката. Ето защо, неприложими са изискванията на чл.192, ал.2 ЗУТ.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на акта на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението е издадено от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и решението е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК разноските остават за жалбоподателите така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 (сто) лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на Л. Д. Т., с ЕГН [ЕГН], Д. С. С., с ЕГН [ЕГН], Р. Д. С., с ЕГН [ЕГН], и Н. Д. С., с ЕГН [ЕГН], против решение на комисия по чл.210, ал.1 от Закона за устройство на територията при район „Искър“ на Столична община, взето по т.2 от дневния ред по протокол № 6/29.10.2020г., в частта му по т.137 и т.138, с която е определен размерът на обезщетението за право на прокарване и сервитут за засегнати имоти от изграждането на обект „Нова ВЛ 110 кV от подстанция „К.“ до подстанция „Металургична“, за поземлени имоти с идентификатори 11884.5606.168 и

11884.5606.169.

ОСЪЖДА Л. Д. Т., с ЕГН [ЕГН], Д. С. С., с ЕГН [ЕГН], Р. Д. С., с ЕГН [ЕГН], и Н. Д. С., с ЕГН [ЕГН], да заплатят на Столична община сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл.215, ал.7, т.5 ЗУТ.

Съдия: